

Vists des de fora

A. ¿Com ha vist l'evolució d'EL TEMPS durant aquests tres anys. B. ¿Com veu el setmanari dins el panorama periodístic en català? Són les dues preguntes que, després d'haver celebrat el tercer aniversari, hem fet entre una selecció variada de lectors molt especials.

J. Prats

La setmana passada EL TEMPS feia tres anys, i ho celebràvem amb un número ben especial. Pels mateixos dies preguntàvem a vint persones de procedència molt diversa quina opinió els mereix el setmanari i com veuen, en general, el periodisme escrit en aquest país.

Salvador Alsius

A) Crec que EL TEMPS va prendre en un moment oportú el relleu al setmanari *El Món* en la inacabable carrera per aconseguir una revista catalana amb cara i ulls. Jo vaig ser sots-director d'*El Món* abans d'incorporar-me a TV3 i vaig viure molt intensament els intents de fer un setmanari amb criteris professionals i que bandegés el partidisme.

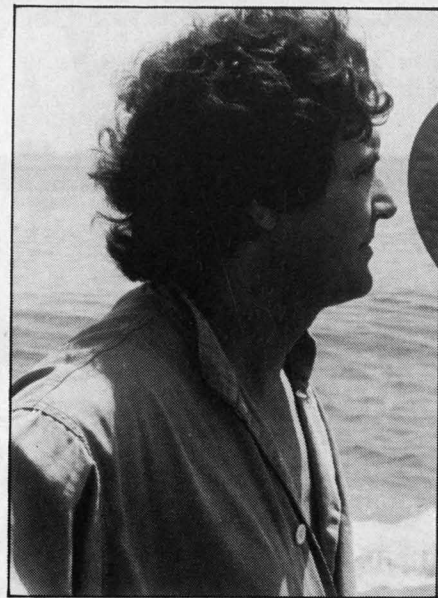
Per diferents raons, *El Món* es va veure obligat a decantar els seus plantejaments i més o menys per aquella època va aparèixer EL TEMPS, que va ocupar un territori abandonat per *El Món* en la seua lluita per la supervivència.

Potser, llavors, al Principat es va subestimar les possibilitats d'una revista publicada a València, però crec que a poc a poc ha anat augmentant la fe en els plantejaments de la publicació. Potser encara aquí ens costa una mica d'entendre que una revista amb la volada que vol tenir EL TEMPS es pugui fer en un lloc diferent de Barcelona, però és ben saludable anar-se fent a aquesta idea.

B) Suposo que el setmanari es deu trobar ara, o potser es trobarà aviat, amb un repte, la disjuntiva de continuar com fins ara o fer un gran salt endavant. Per entendre'ns, corre el camí que va de ser una revista que convé anar seguint amb atenció a ser una revista imprescindible per a la gent interessada en temes polítics i culturals als Països Catalans.

Moltes vegades s'ha intentat això i mai fins ara no s'ha aconseguit. No conec la situació interna de la publicació,

però, si aconsegueix fer aquest salt endavant amb èxit, ens n'hauriem de felicitar tots.

Santi Arisa

A) La vaig seguir pràcticament des del principi i ja la trobava interessant. Ara note que la puc trobar a tots els llocs i pense que això indica que evoluciona. També valoro molt positivament que no sigui de Barcelona. El fet que sigui de València és molt significatiu i important. Com a músic i home d'espectacles, m'agradaria que hi hagués més pàgines referents a crítiques, recitals, festivals... Penso que potser és en certs articles un poc especialitzada o potser jo no arribo a l'altura... però, de tota manera, m'atreveixo a dir que la veig molt popular i gens partidista, malgrat el que diguin alguns, perquè es dona sortida a tot-hom.

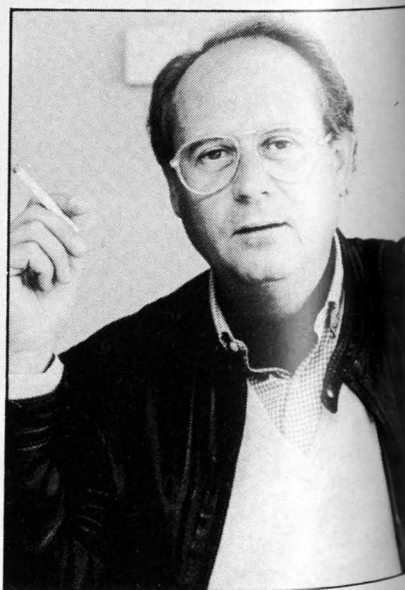
B) Penso que és una revista i ho matiso; una veritable revista. Perquè hi ha més coses per distraure's, hi ha de tot. Si em permeteu, penso que EL TEMPS es per a mi com un acord Major amb la setena major (com més florit) i, en canvi, *El Món* seria com un acord major amb la setena menor (com més marcat).

Antonio Asensio

A) Crec que EL TEMPS es situa en la línia dels grans setmanaris internacionals, amb les limitacions que imposa un mercat molt definit: ofereix l'avantatge que observa l'actualitat des de la perspectiva peculiar del nostre país i les notícies es valoren amb criteris encertadament periodístics, atenen a la demanda dels lectors a qui va dirigit. Té l'avantatge d'utilitzar un català popular i directe, però respectant el rigor gramatical de les expressions. Tres anys de rodatge són més que suficients per arribar a la consolidació; per això, crec que ha de celebrar-se aquest tercer aniversari com a prova que EL TEMPS ha aconseguit la majoria d'edat en el mercat periodístic.

B) Crec que EL TEMPS fa tres anys trencà una important llança en favor de la divulgació de la premsa escrita en català, amb la serietat, el rigor i l'altura de la informació contribuï a obrir un mercat qualificat de lectors. Gràcies a aquest esforç, i al d'altres publicacions similars, avui dia pot parlar-se d'un renaixement de la premsa escrita de la qual la mostra més recent és el nostre mitjà, *Diari de Bar-na*, «capçalera degana» de la premsa continental europea, que ha tingut una excel·lent acollida a la ciutat comtal.

Sóc un ferm convençut que el futur de la premsa en català al nostre país és optimista. Les publicacions en el nostre idioma aconseguiran una major difusió a mesura que millore la política de normalització lingüística.

Josep M. Bachs

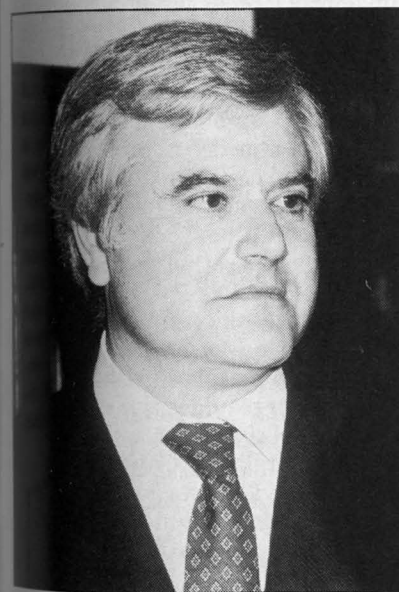
A) No puc parlar del passat, perquè no l'havia seguida massa fins ara.
B) Veig EL TEMPS excel·lent. És

envejable la trajectòria i l'esforç fets al llarg d'aquests anys, omplint una parcel·la important en la difusió de la llengua, la cultura i els interessos comuns. Només un però. M'agradaria que fos més divertida i amena de llegir. La trobo una mica feixuga. Endavant, i per molts anys.

Joan Barril

A) Va a millor, això segur. No únicament perquè puja de planes i per la millor difusió, sinó perquè abans hi havia una etapa en què sortien sempre els mateixos, on s'abusava del gènere entrevista i dels entrevistats, i ara ja és molt més oberta.

B) El que valoro molt és que doni molta veu i hagi servit d'escola a molta gent que publiqui en català. Crec que en el futur es podrà parlar d'una escola d'EL TEMPS.

Antoni Birlanga i Casanova

A) Que EL TEMPS ha millorat la seua distribució, la qualitat d'impressió, etc., és dir una cosa certa, però obvia i potser no la fonamental. En aquest sentit, subratllaria la importància que per si mateixa té l'existència de tot mitjà de comunicació, màximament en aquest cas per trobar-se immers en la normalització lingüística. Si és cert que la seua presència després de tres anys ha incrementat el pluralisme informatiu, en tant que dinamitzador de tot un procés cultural al voltant, no ho és menys que persisteix encara en «estat de gestació», per dir-ho així. De manera que ni tan sols la seua adscripció original, més o menys «popular» (per allò de la subscripció d'accions de 5.000 ptes) ha reeixit amb una alternativa real que pogués créixer dins el pa-

norama periodístic valencià. I supose que això demana de tots una reflexió menys apressada.

B) Aquest panorama, reobert en plena recuperació democràtica després de l'estímul que suposà l'aparició de l'*Avui* i que prengué sobretot en la premsa comarcal catalana, que arriba amb bastants alts i baixos a la recent reconversió lingüística del *Diario de Barcelona*, es redueix entre nosaltres a EL TEMPS. Aquesta dada, certament significativa, no hauria d'avaluar tanmateix el sempitern victimisme que sembla haver estat heretat de l'anòmla situació de partida. Supose que val més veure-ho per passiva: la línia d'EL TEMPS ha esdevingut amb els anys més eclèctica, dins del seu inequívoc nacionalisme d'esquerra, i és aquí on rau, en tant que mitjà valencià, la seua quota particular de projecció exterior.

Max Cahner

A) Crec que ha anat evolucionant de ser un setmanari d'àmbit valencià, encara que amb preocupacions per la temàtica comuna de la nació, a ser una revista d'àmbit de Països Catalans feta des de València i que posa naturalment un èmfasi especial als temes valencians.

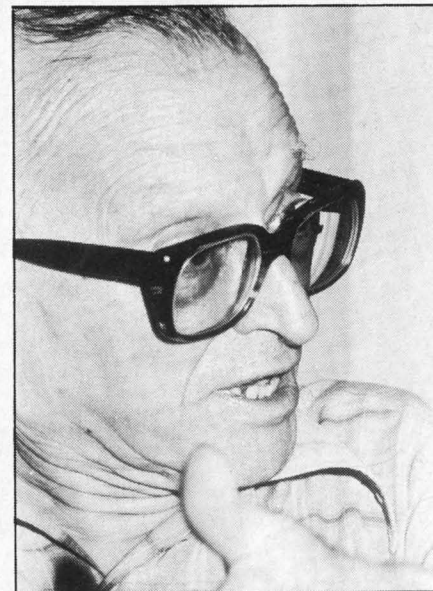
A part, ha tingut un procés molt notable de professionalitat, tant des del punt de vista periodístic o físic, fins al punt que ha adquirit tot l'aire d'una revista «normal», és a dir, competible amb qualsevol altra del mercat, al marge de la llengua amb què sigui escrita.

B) EL TEMPS és un inici segurament encara modest en el camí de la creació d'un àmbit d'informació nacional. Però, en tot cas, ha esdevingut un estímul, perquè altres mitjans més poderosos, com ara TV3, no solament s'hagin preocupat de la difusió en tot l'àmbit lingüístic sinó que també s'hagin plantejat (encara, de moment, només plantejat) la seva transformació pel que fa als continguts.

Pere Calders

A) La revista ha anat consolidant el seu caràcter d'òrgan d'expressió pensat per a tots els Països Catalans. Avui ja és una realitat que ens permet grans esperances.

B) Com a lliçó que cal aprofitar. Ens marca un camí i ens demostra que és viable, amb la qual cosa es pot combatre un cert descoratjament que s'ha produït al Principat pel que fa a la premsa periòdica en el nostre idioma. Aquesta veu segura que ens arriba del País Valencià ens ajuda amb una gran

eficàcia en la feina de recobriment de la nostra identitat nacional.

Enric Canals

A) Crec que EL TEMPS s'ha configurat com un element de normalització i catalanització i ens retorna clarament als lectors la imatge que el català és una llengua i que a través d'aquest mitjà ens entenem tots els que vivim a diferents terres de parla catalana.

B) És una revista ben feta, amb una quantitat d'informació remarcable. Crec que el seu esforç, en aquest producte que ens presenta i en aquests moments, és un punt de referència obligat quan parlem de setmanaris.

Josep M. Castellet

A) L'evolució, l'he vista més aviat favorablement, amb una clara tendència a agilitar-se, i esdevenint cada vegada més interessant per a un públic més ampli.